

CORNELIU COPOSU

Mesaj pentru conservarea tradițiilor românești

Cele inserate mai jos au fost rostite de Corneliu Coposu la Simpozionul din 10 mai 1995, organizat de Fundația Culturală MEMORIA la Muzeul Țăranului Român din București. Simpozion axat tocmai pe tema tradițiilor românești, în care ziua de 10 mai are o perenă semnificație.

Ziua de 10 Mai, zi sfântă a neamului nostru, este profund legată în conștiința românilor de actul proclamării, în 1877, a Independenței de stat față de Poarta Otomană și de consacrarea Regatului României, prin încoronarea Regelui Carol I, în 1881. Aproape ca un semn al voinței lui Dumnezeu, 10 Mai coincide fericit și cu ziua în care Carol, loialul nostru Rege, a pășit pentru prima oară, în 1866, pe pământul țării pe care o va conduce, cu un patriotism nedisimulat, spre desăvârșirea viitorului Regat liber al României.

Până în 1947, sub semnul lui 10 Mai, România a cunoscut o perioadă de înflorire, de civilizație și progres, care au adus țării noastre renumele unei națiuni moderne, puternice și libere.

Instaurarea forțată a comunismului, impusă de armata sovietică, a însemnat, odată cu adâncirea țării în cea mai lungă și întunecată noapte a istoriei ei, sERGEA din patrimoniul de glorie al poporului român a Zilei de 10 Mai, Ziua Națională a României.

Fără teama de prigoană pornită încă din 1945, în motivația acestei crime istorice s-a ridicat întregul popor român, al cărui vârf de lance, tineretul, a inițiat și a condus manifestații de atașament față de țară și Coroană, care au culminat cu impresionanta demonstrație de la 10 Mai 1947.

În Piața Victoriei, sub privirile înspăimântate și furibunde ale guvernului trădător de țară, instaurat de sovietici, studenții au îngemănănat în fața tribunei în care se afla Regele Mihai și au intonat Imnul de 10 Mai, ale cărui ultime strofe, modificate chiar în acel moment, exprimau, pe lângă atașamentul declarat față de Rege, hotărârea de a lupta, în pofida represaliilor, pentru libertatea țării. Mulți, prea mulți dintre tinerii de atunci, și-au jertfit libertatea și viața pentru demnitatea și independența României. Patriotismul lor înflăcărat n-a putut împiedica cursul istoriei impus de Imperiul Sovietic și parafat de combinațiile diplomatice egoiste și dezinteresul Occidentului.

Odată cu abdicarea impusă Regelui Mihai și instaurarea în forță a teroarei comuniste, Ziua de 10 Mai a devenit pentru români, an de an, prilej de intimă suferință a demnității naționale pierdute, demnitate pe care România nu a reușit, din păcate, să o recâștige nici prin jertfa generoasă de sânge a tineretului, în Revoluția din 1989.

În acest an însă (e vorba de anul 1995) prin invitația oficială adresată Regelui Mihai (singurul șef de stat din perioada celui de-al doilea război mondial, aflat încă în viață, care și-a adus din plin aportul la victoria Aliaților), Occidentul a recunoscut, în fapt, contribuția adusă de Coroana Regală și poporul român la renasterea Europei. Putem spune astfel, în acest sfânt 10 Mai, că lupta pentru recâștigarea demnității noastre naționale primește un nou semn de legitimitate patriotică.

Să luăm inițiativa tineretului studentesc de a prelua de la studenții anului 1947 (astăzi bătrâni și chinuți de suferințele inchisorilor) stindardul acestei lupte nobile.

